

VERZOEK DOORBREKING APPELVERBOD

Betreft: LEE 26/6 WMO15, uitspraak 16 januari 2026

I. PRIMAIR: GEEN EERLIJK PROCES (ART. 6 EVRM)

De tegenpartij (Jan Arends) onderschepte mijn rechtbankpost. Ik vroeg de voorzieningenrechter expliciet om afgifte te bevelen:

"Ongeacht het oordeel over het voorgaande: Jan Arends te bevelen de onderschepte rechtbankpost binnen 4 uur aan verzoeker te doen toekomen."

De rechter negeerde dit verzoek. Punt 3 staat niet in de uitspraak.

Hierdoor stond de rechter toe dat de tegenpartij mijn processtukken in beslag hield. Vervolgens oordeelde hij "kennelijk onbevoegd" - zonder te weten wat er in die stukken stond.

De griffie kon mij niet vertellen wat erin stond. Niemand wist het.

Misschien stond in die stukken:

- Dat Jan Arends wél een b-orgaan is
- De griffierekening, zodat ik niet op tijd kon betalen
- Een brief van Jan Arends dat ik de post weer mocht ophalen

De rechter wist het niet. Ik wist het niet. Misschien ging de rechter er zelfs vanuit dat de kwestie was opgelost - dat kon hij niet weten.

Hoe kan iets "kennelijk" zijn als niemand weet wat de stukken bevatten?

II. PETITUM HERSCHREVEN

De rechter herschreef mijn verzoek. In de uitspraak staat dat ik schorsing van time-out en pandverbod vroeg. Maar hij liet weg waarom.

Ik vroeg niet om terug te keren naar Jan Arends. Ik vroeg om toegang tot mijn rechtbankpost.

Elke neutrale lezer denkt nu: woongeschil. Maar het ging om onderschepping van rechtbankpost - toegang tot de rechter zelf.

III. SECUNDAIR: MOTIVATIE RECHTER

De uitspraak van 16 januari 2026 bevat geen enkele motivering waarom het verzoek tot afgifte van de rechtbankpost is gepasseerd. Juist omdat dit verzoek de kern van de toegang tot de rechtsgang raakte, mocht de rechter hier niet aan voorbijgaan.

Het zwijgen van de rechter op dit cruciale punt maakt de uitspraak arbitrair.

Nu de griffie van de rechtbank geen uitsluitel kon geven over de inhoud van de onderschepte post, was de rechter de enige die de rechtsstaat kon herstellen door een bevel tot afgifte. Door dit verzoek te negeren en het appelverbod toe te passen, ontstaat een rechteloze situatie: een partij kan simpelweg de post van de wederpartij stelen om een onwelgevallige procedure te blokkeren, wetende dat de rechter toch niet ingrijpt.

Een appelverbod kan niet dienen als schild voor een rechterlijke weigering om constitutionele rechten (toegang tot de rechter) te beschermen.

Zelfs als de voorzieningenrechter zich onbevoegd achtte voor het onderliggende geschil, ontslaat hem dat niet van de plicht om te beslissen over een verzoek dat de toegang tot de rechter zelf betreft. Rechtbankpost is geen bijzaak - het is de rechtsgang. Daar kan geen onbevoegdverklaring tegenop.

IV. TEN OVERVLOEDE (NIET TER BEOORDELING IN DIT VERZOEK)

De timing toont opzet:

- Time-out opgelegd: 30 december 2025, 13:17 uur
- Rechtbankpost bezorgd: 30 december 2025, 14:56 uur

1 uur en 39 minuten later.

De time-out was geen zorgmaatregel. Het was een manier om de post te onderscheppen.

Verder stond ik sinds 29 december 2025 ingeschreven op een ander adres. De time-out kon juridisch al niet meer - je kunt geen time-out opleggen aan iemand die daar niet woont.

Dit is niet ter beoordeling in dit verzoek tot doorbreking, maar ik wou het gezegd hebben.

Hoogachtend,

J.J. Rijnberg

